

3.

Ve-ní-te, exultémus Dómino, ju-bi-lémus De-o
 sa-lu-tá-ri nostro: præ-occupémus fá-ci-em e-jus in confes-
 si-ó-ne, et in psalmis ju-bi-lémus e- i.

Quón- i- am De- us magnus Dóminus, et Rex magnus su-
 per omnes de- os: quóni- am non repellet dóminus plebem
 su- am, qui- a in manu e- jus sunt omnes fi- nes terræ,
 et alti- tú- di- nes mónti- um ip- se cónspi- cit.

Quón- i- am ipsí- us est ma- re, et ipse fe- cit illud, et á-
 ri- dam fundavé- runt manus e- jus: ve- ní- te ado- rémus, et
 pro- ci- dámus ante De- um: plo- rémus co- ram Dómino, qui

fe- cit nos, qui- a ipse est Dóminus De- us noster: nos autem
 pópu- lus e- jus, et oves pás- cu- æ e- jus.

Hó- di- e si vo- cem e- jus audi- é- ri- tis, no- lí- te obdu- rá- re
 corda vestra, sic- ut in exa- cerba- ti- óne se- cúndum di- em
 tenta- ti- ónis in de- sérto: u- bi tentavé- runt me patres ves-
 tri, pro- bavé- runt, et vi- dé- runt ó- pe- ra me- a.

Quadra- gínta annis pró- ximus fu- i gene- ra- ti- óni hu- ic,
 et di- xi: Semper hi errant corde: ipsi ve- ro non cogno-
 vé- runt vi- as me- as, qui- bus ju- rá- vi in i- ra me- a, si
 intro- í- bunt in ré- qui- em me- am.

Gló- ri- a Patri, et Fí- li- o, et Spi- rí- tu- i Sancto. Sic- ut
 e- rat in princí- pi- o, et nunc, et semper: et in sæcu- la
 sæ- cu- ló- rum. A- men.